

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Oboer/10/2023
Identifikačné číslo spisu:	2116200617
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:2116200617.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v exekučnej veci oprávnenej: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, Bratislava, IČO: 35 937 874, proti povinnému: H. H., narodený X. G. XXXX, M. XXX/XX, R., časť T. M., o vymoženie 3 004,46 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 45Er/35/2016, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 13. septembra 2021 č. k. 20CoE/34/2020-282, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Oprávnenej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava uznesením z 23. júna 2020 č. k. 45Er/35/2016-177 (ďalej len „uznesenie súdu prvej inštancie“) rozhodol v prvom výroku tak, že námietky povinného zamietol, v druhom výroku zamietol návrh povinného na prerušenie konania a v treťom výroku zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie. O odvolaní podanom zo strany povinného proti uzneseniu súdu prvej inštancie v jeho celom rozsahu rozhodol Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 13. septembra 2021 č. k. 20CoE/34/2020-282 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu jeho druhého výroku potvrdil. Druhým výrokom odmietol odvolanie proti prvému a tretiemu výroku uznesenia súdu prvej inštancie, pričom posledným tretím výrokom rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania tak, že oprávnenej nárok nepriznal.

2. Proti napadnutému uzneseniu v rozsahu jeho prvého a druhého výroku podal povinný dovolanie, ktorým sa domáha jeho zrušenia ako aj zrušenia uznesenia súdu prvej inštancie a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Povinný založil dôvodnosť dovolania na § 420 písm. e) a f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Povinný následne urobil samostatné podanie, v ktorom vysvetľuje okrem iného dôvody nesplnenia povinnosti spisania dovolania advokátom a venuje sa aj otázke včasnosti dovolania.

3. Oprávnená sa k dovolaniu a samostatnému podaniu vyjadrila tak, že trvá na svojich predchádzajúcich vyjadreniach z 19. apríla 2016 a 15. augusta 2019. Na základe výzvy súdu prvej inštancie sa povinný vyjadril k vyjadreniu oprávnenej.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas (§ 427 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok povinného treba odmietnuť [§ 447 písm. a) CSP].

5. Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

6. Podľa § 121 ods. 3 CSP, lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

7. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 202 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „exekučný poriadok“) v znení neskorších predpisov, dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

9. Podľa prvej vety § 243h ods. 1 exekučného poriadku v znení neskorších predpisov, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

10. Podľa § 447 písm. a) a c) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak
a) bolo podané oneskorene,
c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

11. Zo súdneho spisu vyplýva, že napadnuté uznesenie bolo povinnému doručené 13. októbra 2021 (č. l. 289). Posledný deň dvojmesačnej lehoty na podanie dovolania zo strany povinného pripadol v súlade s § 427 ods. 1 v spojení s § 121 ods. 3 CSP na 13. decembra 2021 (pondelok). Povinný však až nasledujúci deň, 14. decembra 2021, odovzdal dovolanie poštovému podniku (č. l. 323), a teda tak urobil po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie dovolania. Neuplatní sa tak ani § 121 ods. 5 CSP. Najvyšší súd z tohto dôvodu dovolanie povinného odmietol podľa § 447 písm. a) CSP ako dovolanie podané oneskorene. Pre úplnosť najvyšší súd uvádza, že z podaní povinného nevyplyvajú okolnosti, pre ktoré by mohol pristúpiť k odpusteniu zmeškania lehoty na podanie dovolania podľa § 114 alebo § 122 CSP, keďže sa o napadnutom uznesení dozvedel (bolo mu doručené) a zároveň spoliehanie sa na podanie dovolania zo strany advokáta, ktorý dovolanie nakoniec nepodal, nie je ospravedlniteľným dôvodom, pre ktorý by bol povinný vylúčený z podania dovolania.

12. Nad rámec uvedeného najvyšší súd konštatuje, že aj v prípade dovolania podaného včas (čo však nie je tento prípad) dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, čo je dôvod pre odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. c) CSP.

13. Novelou exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 2/2017 Z. z.“) totiž nadobudlo 1. apríla 2017 účinnosť novelizované ustanovenie § 202 ods. 4 exekučného poriadku (t. j. v znení účinnom od 1. apríla

2017). V zmysle daného ustanovenia nie je prípustné dovolanie proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní. Ustanovenie § 243h ods. 1 exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 ako prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. apríla 2017 síce určilo pravidlo, že ak § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, avšak vo vzťahu k opravným konaniam, teda aj k dovolaciemu konaniu, žiadne pravidlo neurčilo. Je preto potrebné vychádzať z princípu okamžitej aplikability procesných noriem vo vzťahu k predmetnej novele. Tento záver vyplýva z ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (napríklad sp. zn. 8ECdo/17/2017, 3ECdo/16/2017, 5Oboer/25/2018, 2Oboer/13/2018 a 6ECdo/15/2017), ktorý bol naviac vyhodnotený Ústavným súdom Slovenskej republiky ako ústavne konformný a udržateľný (napríklad sp. zn. II. ÚS 185/2018, III. ÚS 276/2018, I. ÚS 281/2018 a I. ÚS 259/2018).

14. To znamená, že § 202 ods. 4 exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017 sa použije vo vzťahu k dovolaniam podaným proti uzneseniam vydaným po 1. apríli 2017 v exekučnom konaní, a teda sa pri zachovaní ústavného princípu dôvery v platné právo, princípu legitímnych očakávaní, ako aj princípu dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci (vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov) použije aj na exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017. Dovolanie povinného smeruje proti napadnutému uzneseniu, ktoré bolo vydané za účinnosti § 202 ods. 4 exekučného poriadku v znení novelizovanom zákonom č. 2/2017 Z. z. (t. j. v znení účinnom od 1. apríla 2017). Dovolanie bolo potom rovnako podané už za účinnosti novelizovaného znenia § 202 ods. 4 exekučného poriadku (t. j. v znení účinnom od 1. apríla 2017). Vzhľadom na to je prípustnosť dovolania povinného podaného proti napadnutému uzneseniu vydanému v exekučnom konaní vylúčená podľa § 202 ods. 4 exekučného poriadku v znení neskorších predpisov, a to bez ohľadu na to, či exekučné konanie začalo pred 1. aprílom 2017.

15. Najvyšší súd na záver opakuje, že dovolanie povinného primárne odmietol podľa § 447 písm. a) CSP ako dovolanie podané oneskorene. Tým však nie je dotknutý záver najvyššieho súdu, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, čo je dôvod pre odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. c) CSP.

16. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd v zmysle § 453 ods. 1 CSP. Oprávnenej ako úspešnej strane sporu v dovolacom konaní nepriznal náhradu trov, pretože jej žiadne nevznikli.

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.